

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 15. septembra 2014. god.
Br.ref.:RK709/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. КI51/13

Подносилац

Shemsi Haliti

Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 113/2010, od 19. decembra 2012. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Robert Carolan, судија
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија i
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Подносилац захтева је г. Shemsi Haliti из Приштине, кога заступа адвокат г. Gjuran Q. Dema.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), Rev. br. 113/2010, od 19. decembra 2012. god., koja je uručena podnosiocu 1. februara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar podneta pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je ocena ustanosti presude Vrhovnog suda, Rev. br. 113/2010, kojom je prema tvrdnjama podnosioca zahteva povređeno pravo na imovinu garantovano članom 46. Ustava.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo, član 47. Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 28. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 8. aprila 2013. god., Sud je primio zahtev podnet od strane podnosioca i registrovao ga pod br. KI51/13.
6. Dana 10. aprila 2013. god., Sekretarijat Suda je obavestio punomoćnika podnosioca u vezi sa registracijom zahteva i tražio da podnese Sudu pismeno punomoćje za zastupanje podnosioca pred Sudom.
7. Dana 16. aprila 2013. god., predsednik je odlukom GJR. KI51/13, imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom KSH. KI51/13, imenovao članove Veća za razmatranje, u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Ivan Čukalović (član) i Enver Hasani (član).
8. Dana 18. aprila 2013. god., punomoćnik podnosioca je podneo Sudu pismeno punomoćje traženo od strane Suda 10. aprila 2013. god.
9. Dana 11. marta 2014. god., predsednik Suda je tražio od Suda u punom sastavu njegovo izuzeće iz ovog slučaja. Istog dana, zamenik predsednika Suda, izneo je na glasanje zahtev predsednika za njegovo izuzeće i zamenu kao člana Veća za razmatranje. Sud je jednoglasno usvojio zahtev predsednika Suda za izuzeće, i takođe, jednoglasno odlučio da se umesto predsednika Suda, imenuje sudija Arta Rama-Hajrizi za člana Veća za razmatranje.
10. Dana 11. marta 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 1. jula 1989. god., podnositac zahteva je zaključio ugovor o poklonu sa svojim ocem H. H.

12. Ovim ugovorom, H. H. u svojstvu poklonodavca, koji je vlasnik katastarske parcele NK. br. 9606 površine od 0.009,35 ha, koja se sastoji od kuće u površini od 0,00,36 ha, dvorišta površine od 0,05,00 ha i voćnjakom u površini od 0,03,49 ha, upisane u posedovnom listu br. 3169, poklonio je podnosiocu zahteva, u svojstvu poklonoprimca, 1/3 opšte površine, bez ikakve nadoknade.
13. Neodređenog dana, tokom 1990. godine, podnositelj zahteva je upisao katastarsku parcelu br. 9606 na svoje ime u registru Direkcije za katastar i geodeziju u Prištini.
14. Dana 26. februara 1990. god., Sekretarijat za urbanizam i stambene i komunalne poslove u Prištini, doneo je rešenje 07 br. 351-846, kojim je dozvolio izgradnju individualne kuće u P+1 na starim temeljima sa proširenjem i dislokacijom.
15. Dana 26. oktobra 1990. god., podnositelj zahteva zaključuje ugovor sa Samoupravnom interesnom zajednicom za upravljanje građevinskim zemljištem u Prištini, kojim je podnosiocu data dozvola za regulisanje građevinskog zemljišta za individualnu izgradnju u dimenzijama opisanim u rešenju davanju dozvole za izgradnju.
16. Dana 15. juna 2007. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu C. br. 3147/2004 kojom je usvojio zahtev tužilja: Xh. K., K. Z., Z. P., N. S., N. H., A. S., N. H., K. B., i S. Z., (naslednice pokojnog H. H.) za utvrđivanje prava svojine na parceli NK. br. 9606 i naglasio: „tužilje su suvlasnice 1/3 idealnog dela katastarske parcele br. 6909, mesto zvano „R. Gajdiku“, sa kućom, dvorištem i voćnjakom, na osnovu posedovnog lista br. 3169, katastarska zona Priština, dok je tužilac R. H. vlasnik 1/3 idealnog dela ove katastarske parcele”.
17. Istom presudom, Opštinski sud u Prištini, delimično je usvojio zahtev podnosioca (u svojstvu protivtužioca) i potvrdio da je podnositelj zahteva vlasnik 1/3 idealnog dela gore navedene imovine, koju je stekao na osnovu ugovora o poklonu.
18. U obrazloženju presude, Opštinski sud navodi da je na osnovu iznetih dokaza, saslušanih svedoka, uvida u katastarskim registrima i veštačenja geodetskog veštaka, došao do zaključka: ”da su sporne nepokretnosti podeljene na tri jednakata dela od stane oca parničnih stranaka, odnosno od strane bivšeg vlasnika, sada pokojnog H. H., tako da je po 1/3 idealnog dela podeljena tužiocu R. H. i tuženom Shemsi Haliti, dok je 1/3 podeljena pomenutim sestrama odnosno tužiljama”.
19. Opštinski sud je takođe zaključio: “da nema nikakvu važnost za prava svojine tužilaca na delove predmetnih nepokretnosti, koje su im podeljene gore navedenim sporazumom, ni činjenica da se čitava ova nepokretnost u katastarskim knjigama vodi na ime tuženog. To zbog činjenice da je iz izvedenih dokaza, odnosno iskaza tužilaca i iz ugovora o poklonu, zaključenog između pokojnog H.H. i tuženog, proizilazi da je ovom poslednjem pripala samo 1/3 idealnog dela sporne nepokretnosti, iz čega sledi da upis drugog dela predmetne nepokretnosti na ime tuženog, nema pravni osnov”.

20. Podnositac zahteva je blagovremeno izjavio žalbu Okružnom суду на presudu C. br. 3147/2004, od 15. juna 2007. god.
21. Dana 4. februara 2010. god., Okružni суд u Prištini je doneo presudu Ac. br. 478/2008, kojom je odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu, dok je presudu Opštinskog суда u celosti potvrdio.
22. U obrazloženju svoje presude, Okružni суд u Prištini je naglasio: "Na osnovu ocene veća, žalbeni navodi tuženog o tome da je žalbena presuda rezultat pogrešne primene materijalnog prava, su neosnovani, jer je prvostepeni sud, kao što je gore navedeno, utvrdio činjenični stanje da su tužiocu, s jedne strane, i protivtužilac-tuženi, s druge strane, na osnovu postignutog sporazuma sa pokojnim H.H. stekli pravo suvlasnistva sporne nepokretnosti [...] i u konkretnoj situaciji prvostepeni sud je pravilno primenio odredbe člana 13., stav 1 i 14., stav 1 i 2 Zakona o imovinsko pravnim odnosima, koji je bio primenljiv u vreme donošenja žalbene presude."
23. Podnositac zahtev je blagovremeno podneo reviziju Vrhovnom суду на presudu Ac. br. 478/2008 Okružnog суда, zbog navodne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 182., stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku.
24. Dana 19. decembra 2012. god., Vrhovni суд je doneo presudu Rev. br. 113/2010, kojom odbija kao neosnovanu reviziju podnosioca.
25. U obrazloženju svoje presude, Vrhovni суд naglašava: "sudovi nižih stepena su pravilno ocenili da tužiocima protivtuženih pripada 2/3 idealnog dela katastarske parcele br. 6906, dok tuženom-priotivtužiocu 1/3 idealnog dela, onako kako su se dogovorili usmenim sporazumom, kada je njihov predak izvršio podelu ove imovine".

Navodi podnosioca zahteva

26. Podnositac zahteva tvrdi: „Presuda prvostepenog suda je konfuzna i neodrživa, dok viši stepeni nisu otklonili ovu konfuziju i druge nejasnoće oko protivrečnosti u izreci i onih između izreke i njihovih razloga. Ove presude, zbog nepostojanja mera i granica sporne nepokretnosti, ne mogu da se izvrše, i kao posledica ovoga, sadrže bitnu povrede odredaba parničnog postupka“.
27. Podnositac zahteva dalje insistira: "Iz izreke proizilazi da je imovina opisana u ugovoru o poklonu vraćena u zaostavštinu, dok je ugovor i dalje ostao na snazi, jer nije odlučeno o njegovom poništenju. Ova procesna povreda, sa drugim zakonskim povredama podnetim u ovom zahtevu, čine konačnu presudu apsolutno neizvršnom".
28. Podnositac zahteva, takođe, naglašava: „Usvajanjem njegovog zahteva otkloniće se svi propusti navedenih presuda, koje se odnose na kršenje ljudskih prava i sloboda, čime će se, u konkretnom slučaju, potvrditi da su stranki koja se žali, pomenutim presudama povredena ljudska prava i slobode, odnosno pravo svojine na nepokretnu imovinu, koje je zagarantovano Ustavom Republike Kosovo, član 46.“.

29. Podnositac zahteva dalje traži od Ustavnog suda: „*Ocenu zakonitosti i ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, sa označenim brojem i datumom i dve presude nižestepenih sudova, kojima su podnosiocu zahteva povređena ljudska prava i slobode o zaštiti nepokretne imovine, kao posledica propusta da se sudi nepristrasno, odnosno kao posledica nepravilne primene materijalnih odredbi*“.

Prihvatljivost zahteva

30. Sud prvo razmatra da li je podnositac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti, kao što je definisano Ustavom i dalje utvrđeno Zakonom i Poslovnikom.
31. U tom smislu, Sud treba na poseban način da utvrdi da li je podnositac zahteva ispunio uslove propisane članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36. (2) Poslovnika.
32. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
33. U ovom slučaju, podnositac zahteva je ovlašćena stranka i iscrpeo je sva pravna sredstva propisana zakonom.
34. Pored toga, član 48. Zakona takođe propisuje:

„Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori”.
35. Štaviše, pravilo 36. (2) Poslovnika propisuje:

„(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;
[...], ili
d) da podnositac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“.
36. U tom smislu, Sud ponavlja da nije njegova dužnost da deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To i dalje spada u delokrug redovnih sudova da tumače zakon i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj Garcia Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god., stav 28).
37. Sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li su postupci uopšte, gledano u njihovoј celini, sprovedeni na takav način da je podnosiocu zahteva omogućeno pravično suđenje (Vidi slučaj Edwards protiv

Ujedinjenog Kraljevstva, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. god.).

38. U ovom slučaju, podnositelj zahteva je iskoristio brojne mogućnosti da predstavi svoj slučaj, osporavajući tumačenje činjenica i zakona, koje smatra nepravičnim, pred redovnim sudovima svih stepena. Međutim, Sud smatra da su odluke redovnih sudova obrazložene i na adekvatan način odgovaraju u suštini tvrdnjama podnosioca zahteva.
39. Nakon razmatranja sudskih postupaka u celini, Sud nije našao da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (Vidi slučaj Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
40. Sud smatra da u zahtevu ne postoji ništa što pokazuje da je tokom razmatranja slučaja redovnim sudovima nedostajala nepristrasnost ili da su postupci na bilo koji način bili nepravični. Sama činjenica da je podnositelj zahtev bio nezadovoljan ishodom slučaja, ne može da pokrene argumentovan zahtev o povredi člana 31. Ustava (Vidi slučaj Mezotur-Tiszasugi Tarsulat protiv Mađarske, br. 5503/02, odluka od 26. jula 2005. god.).
41. Dakle, Sud konstatuje da tvrdnje podnosioca zahteva nisu potkrepljene dokazima i ubedljivim argumentima i treba da se proglaše kao očigledno neosnovane u skladu sa pravilom 36. (2) b) i d) Poslovnika.
42. Shodno tome, zbog gore navedenih razloga, zahtev je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilom 36. (2) b) i d), kao i pravilom 56. (2) Poslovnika, dana 11. marta 2014. god. jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani

